

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 7 april 1916 kl. 3 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 10, på grund av kammarens återremiss av utskottets utlåtande, nr 4, angående herr Bergs i Munkfors motion, nr 214, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående blivande utredning av frågan om malmfyndigheters tillgodogörande samt första kammarens beslut rörande en med den ovannämnda likalydande inom första kammaren väckt motion, nr 93.

I en inom andra kammaren av herr Berg i Munkfors väckt motion, nr 214, hemställdes, att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att vid den blivande utredningen om en slutgiltig lösning av frågan om malmfyndigheters tillgodogörande största vikt måtte läggas därpå, att malmerna förädlas inom landet, samtidigt med att statens rätt som jordägare och intressent i övrigt fullt tillgodoses.

Sedan nämnda motion för förberedande behandling hänvisats till kammarens fjärde tillfälliga utskott, avgav utskottet utlåtande angående densamma, nr 4, och hemställde däri, att motionen icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda. Vid behandlingen i kammaren av nämnda utlåtande beslöts emellertid på förslag av utskottets ordförande att återförvisa detta ärende till utskottet för ny behandling. Till utskottet hade nämligen under tiden hänvisats första kammarens beslut i anledning av en inom nämnda kammare väckt med den förevarande likalydande motion, nr 93. Första kammaren har med anledning av nämnda motion för sin del beslutat i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att vid den blivande utredningen

*Utskottets
yttrande.*

om en ny gruvlagstiftning största vikt måtte läggas därpå, att malmerna förädlas inom landet, samtidigt med att statens jordägarerätt och intressen i övrigt fullt tillgodoses.

Då utskottet sålunda nu går att avgiva förnyat utlåtande såväl rörande motion nr 214 som beträffande första kammarens ovannämnda beslut, vill utskottet erinra därom, att i dess förenämnda utlåtande nr 4 starkt stöd lämnats åt de av motionären framförda huvudsynpunkterna: att malmerna böra förädlas inom landet, och att statens jordägarerätt och intressen i övrigt måtte fullt tillgodoses. Anledningen till att utskottet dock ansåg sig böra hemställa om avslag å motionen var, att utskottet trodde sig hava funnit, att de av motionären framförda synpunkterna och önskemålen, vilka utskottet betecknade såsom synnerligen betydelsefulla för vårt lands näringsliv, skulle komma att bliva föremål för snar utredning även utan en ny riksdagsskrivelse i ärendet.

Då det likväl, på grund av vad senare blivit för utskottet upplyst, torde kunna råda tvivel därom, att ovannämnda synpunkter bliva vid utredningen tillbörligt beaktade utan ett riksdagens uttalande i ärendet, och då första kammaren, såsom av dess beslut framgår, visat sig hysa den uppfattningen, att en riksdagsskrivelse, vari de av motionären framburna principerna för utredningen understrykas, är av förhållandena påkallad, finner sig utskottet sakna varje anledning att motsätta sig, att andra kammaren biträder det av första kammaren i ärendet fattade beslutet. Härvid må dock framhållas, att utskottet, på frågans nuvarande stadium, icke ansett sig böra taga bestämd ståndpunkt till en hel del detaljer i motionens motivering, såsom beträffande uttalanden om exportförbud, exporttull och fördelarna av koncessionssystem eller frigivande av inmutningsrätten i de nordligaste länen o. dyl., enär en blivande utredning först måste klarlägga, vad därutinnan kan med hänsyn till därmed sammanhängande invecklade spörsmål i handelspolitiskt och statsekonomiskt avseende vara lyckligast.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet i anledning av kammarens återremiss av dess utlåtande, nr 4, samt första kammarens till utskottet hänvisade beslut rörande en inom nämnda kammare väckt motion, nr 93, hemställa,

att andra kammaren måtte för sin del besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att vid den blivande utredningen om en ny gruvlagstiftning största vikt måtte läggas därpå, att

malmerna förädlas inom landet, samtidigt med att statens jordägarerätt och intressen i övrigt fullt tillgodoses.

Stockholm den 7 april 1916.

På utskottets vägnar:

W. BÄCKSTRÖM.

I förevarande ärendes slutbehandling hava inom utskottet deltagit: herrar *Bäckström, Leksell, Andersson* i Resebo, *Andersson* i Gävle, *Johanson* i Huskvarna, *Törnkvist, Kaijser, Wennerström* och *Rydén* i Klosterbergane.
